

KŘIVOKLÁTSKÉ NOVINY

Ročník XIV.

KVĚTEN 2008

10 Kč

Dne 3. května při vodácké akci Čistá Berounka se sešel rekordní počet dobrovolníků. Posádky zhruba stovky lodí zbavovaly odpadků přibližně dvacetikilometrový úsek řeky od Roztok až po Nižbor.

Čtěte na str. 4

Mimořádný zážitek si odneslo zhruba sedm desítek posluchačů, kteří si v sobotu 17. května našli cestu do Královského sálu hradu na kytarový koncert Pavla Steidla.

Čtěte na str. 5

K svátku Dne Země děti připravily spoustu akcí. Hrály si a malovaly, ale také sázely stromky a pomohly s úklidem lesa. Podrobněji o této akci si přečtete v článku Jarky Vimrové.

Čtěte na str. 6

SLAVNOST ŽIVOTA

Pomalou nám končí měsíc květen, který přinesl opět spoustu rituálů, tradičních starých zvyků a taky státní svátky. Začalo to již na konci dubna pálením čarodějnic, pokračovalo polibkem pod rozkvetlou třešní a pak zase máje. Tento nádherný měsíc nás zahrnul sluncem, deštěm, chladnými a svěžími rány a taky přívalem všech možných barev se zelenou barvou v čele.

Jako dítě z města jsem využívala prodloužených květnových víkendů k pobytu u své babičky na Vysočině. Až teď si uvědomuji, jaký to byl pro mě dar, mít možnost sedět u ní na dvorku a pozorovat tam hemžení všech možných mláďat. Housata, kuřata, malí králíci a spousta jiné havěti, která se v tomto měsíci drala na svět, aby oslavila zázrak stvoření. Všechny ty rituály a slavnosti jsem prožívala i tam, uprostřed krásné přírody, a brala jsem to jako samozřejmost.

Dnes už to pro mě taková samozřejmost není. Už mohu srovnávat a vím, jak se k těmto zážitkům velice těžko dostanou nynější generace dětí. A tak jsem moc ráda, že můžu žít na Křivoklátsku, v tom nádherném zeleném srdci naší země, a sledovat kromě „zázraků“ techniky také zázraky přírody, a že to mohou zažívat také naše děti. Vyrůstá ve mně pocit vděčnosti předchozím generacím za to, že nám tento krásný kout zachovali, a také veliké přání, aby to tak zůstalo i pro ty příští. Myslim, že v tom nejsem sama, a to je fajn.

-Sim-

POVÍDÁNÍ O ŽIVOTĚ NA ZÁMKU

Dne 13. května proběhla v budově IVS LČR v Křivoklátské beseda o promítání filmu Tomáše a Milana Bednaříkových o Leontýnském zámku. Lidé z okolí mají představu,

Ředitelka leontýnského domova Mgr. Dana Zimová na promítání krátce pohovořila o současném životě na Leontýně, o minulosti i budoucnosti ústavu pro osoby se zdravotním postižením. Foto Pavel Friebert

o čem a hlavně o kom je řeč, čtenář místních poměrů neznalý by asi čekal pikantní povídky o šlechtě. Jenže ta už zmíněný zámeček dávno neobývá. Vystřídaly se tu různé instituce už od dob první republiky, až v letech šedesátých minulého století se v areálu usídlil tehdy Ústav sociální péče hlavního města Prahy, nyní Domov pro osoby se zdravotním postižením. Už před nějakými třiceti lety jsem se tam byla několikrát podívat, zvláště pak, když tam byl až do odchodu do důchodu zaměstnán můj muž. Ložnice pro „kluky“ byly neútluné ratejny, jen někde nahore v patře byly zřízeny trochu útulnější pokojíky pro několik obyvatel. Víím, že i tehdy tam byla řada výborných lidí, kteří se snažili pro své svěřence udělat maximum, ale doba jim jaksi nepřála. Ono se to moc nenosilo, ukazovat nějakým způsobem handicapované lidi na veřejnosti. Ale to je všechno už historie. Současnost je naprosto jiná, jak

(Pokračování na str. 2)

HRAD PŘIVÍTAL PRVNÍ DÁMU A JEJÍ HOSTY

Fürstenberská knihovna obsahuje i vzácné svazky popisující historii Saska. Sedící trojici hostů zaujala zvláště mapa středověké Mišně. Zleva sedící Angelika Meeth-Milbradtová, Livie Klausová a Georg Milbradt. Zleva přihlížejí Kateřina Bařtipánová (hradní průvodkyně), Jindřich Forejt (ředitel protokolu prezidenta) a Luděk Frencl.

Foto Milan Bednařík

Je přesně 14.45 hod. sedmnáctého května 2008 a směrem od Amalína přijíždí prezidentská kolona. V čele policejní vůz následovaný několika černými limuzínami s majáčky. Všechna vozidla poslušně zastavují před kamennými sloupky

pod pokladnou. Rychle vystupující muži, kteří plní očividně jasný úkol, budou následováni již očekávanými hosty. Prezidentským párem a předsedou vlády Spolkové republiky Sasko Georgem Milbradtem a jeho choť paní Angelikou Meeth-Milbradtovou. Pražští pozouněři spouštějí na hradbách slavnostní fanfary. Z černé prezidentské audi vystupuje pouze manželka prezidenta Livie Klausová, pan prezident se necítí dobře. Z dalšího vozu přesně dle etikety vystupuje velvyslanec České republiky ve Spolkové republice Německo Rudolf Jindrák a ředitel protokolu kanceláře prezidenta Jindřich Forejt. Pětici hostů vítám a současně jsme vzájemně představeni. Etiketa zde musí být přesná. Pomalu odcházíme k hlavní bráně hradu. Počasí i přes divoké předpovědi stále přeje. Nálada všech je výborná, hrad je na návštěvu snad náležitě nachystán a po pár minutách již chrastím klíči v bráně na horní nádvoří. V hlavě se mi honí spousta myšlenek, od protokolárních postupů až po možnou bouřku, kterou avizovali na odpoledne meteorologové. Prohlídka může začít. Dobře německy hovořící a zkušena průvodkyně Katka Bařtipánová se ujímá slova. Hradní kaple je velmi obdivována a lavice se zvířecími symboly jsou příjemnou tečkou. V královském sále nás čeká mimo výklad ještě malá slavnostní událost. Generální ředitel Lesů ČR Jiří Novák zde předává Georgu Milbradtovi krásný lovecký tesák jako symbol historické krajiny Křivoklátska – Přemyslovského loveckého hvozdu. Následuje hudební vystoupení dívčí skupiny Euphorica, které je odměněno velkým potleskem. V knihovně jsme nachystali

jedno malé překvapení. Sasko a České země jsou v historii mnohdy součástí jednoho státu a křivoklátská knihovna skýtá mnoho záznamů o této zemi. Hosté nahlížejí do knihy, ve které je velmi zajímavá mapa Saska z 15. století a vyobrazení známého saského města Mišně. Nezbytné bílé rukavice jsou samozřejmostí. Němečtí hosté a první dáma podepisují předem připravený arch ručního papíru, který jsem symbo-

Slunce už zas svítí,
na travě je kvítí.
Kvítky krásně vykvétá,
zahradu už rozkvétá.
Vlaštovky k nám přiletěly,
nové jaro otevřely.
Veverka si pěkně skáče,
rodí se tu nové ptáče.
Kytka krásně červení,
tráva už nám zelení.

M. Kučerová

Když už slunko svítí,
rozkvétá i kvítí.
Zvířátka už běží ven,
bude pro ně hezký den.

A. Mazuchová

Vem ten žlutý klíč,
roste tady petrklíč.
Petrklíč je květina,
už nám jaro začíná.
Jaro bude každý den,
popřejem mu dobrý den!

T. Zýková

licky opatřil českým Ivem, logem hradu a textem připomínajícím tuto návštěvu. Cesta přes hradní muzeum vede dál na hradby a kolem paty Velké věže k borovicí, kde je pro všechny hosty připraveno malé pohostění z kuchyně Restaurace nad hradem. Počasí se nemění, je příjemně vlahé odpoledne. Myslim, že přišel čas přiblížit první dámě, která má památky ve velké oblibě. (Pokračování na str. 2)

MANŽELÉ RÁCOVI OSLAVILI DIAMANTOVOU SVATBU

KŘIVOKLÁT. Šedesát let společného života oslavili v neděli 20. dubna manželé Božena a Zdeněk Rácovi z Amalína. „Vlastně výročí připadlo už na 9. dubna, ale oslavu jsme udělali až dvacátého,“ říká

dvaosmdesátiletá paní Božena. Důvod byl prostý.

„Táta si přál, aby svůj poslední den na Křivoklátské spojil s oslavou diamantové svatby a chtěl u toho mít celou rodinu. (Pokračování na str. 6)

Jubilanti Božena a Zdeněk Rácovi v poslední den jejich pobytu na Křivoklátské.

Foto Milan Bednařík

Moudrá slova

Ze všech živočichů se jen člověk umí smát, ač k tomu vlastně má nejmíň důvodů.

(Ernest Hemingway)

ANKETA KN

Co Vám v Křivoklátě nejvíce schází?

Pavčina Friebertová

43 let, vedoucí pošty

Vím, že je to skvělá šance, jak si rýpnout, postěžovat si nebo zanadávat. Ale já toho nevyužiji, neb jsem veskrze pozitivně naladěný člověk a Křivoklát je má srdeční záležitost.

Anna Hamouzová

68 let, vedoucí jídelny MŠ

Tato otázka mě poněkud zaskočila. Ať přemýšlím jak chci, zjišťuji, že mi neschází nic. Jsem nenáročný člověk, spokojím se i s maličkostmi, které mi udělají radost. A jestli mi tu něco opravdu schází, je to rodina mé mladší dcery, která žije na Moravě, ale to je už o něčem jiném. Mladým lidem tu asi bude scházet plno věcí, určitě budou mít jiný názor a jiné požadavky a náměty k zamyšlení a třeba i k realizaci.

Petr Hůla

46 let, vedoucí Správy CHKO Křivoklátsko

Privítal bych vyřešení bezpečného chodníku pro pěší od základní školy přes Budy a do kopce k hradu. Řešení by bylo asi dost nákladné, ale technicky možné. Při provozu nákladních aut v Budech je jen otázkou času, kdy zde dojde k neštěstí.

Jaroslav Vávra

78 let, důchodce

Po půlstoletí života v Praze jsem se bál ji opustit. Ale majestátnost a zvláštní podmanivá síla hradu, kouzelná příroda a zejména kruh skvělých nových přátel učinily mé vrstění do Křivoklátska lehkým a rychlým. Převládá proto u mne radostné okouzlení nad mračným kritikem. Ale přece... Bolí mě bezohledné a tupé vandalství, ničící zastavení naučných stezek, i vytrvalé zaneřádování té naší křivoklátské krásy odpadky. Uvítal bych oddělenou cestu pro pěší od pošty ke hradu, rychlejší a lepší údržbu cesty na nádraží v zimě. A možná ještě pár maličkostí...

Luděk Frencl

HRAD PŘIVÍTAL PRVNÍ DÁMU A JEJÍ HOSTY

Hosté přebírají dary od správy hradu - kopii veduty z 18. století s vloženým textem upomínajícím tento den na Křivoklátě. Nechybí ani Zbečenský chléb.

Foto Milan Bednařík

Prohlídka končí, hosté odcházejí branou na dolní nádvoří.

Foto Milan Bednařík

(Dokončení ze str. 1)

projekt k oslavám 900 let hradu Křivoklátska a pozvat ji na nejbližší událost – červnové znovuvyvěšení kapličky Nejsvětější Trojice s nově osazenými deskovými obrazy. Povídáme a povídáme, čas je ale neúprosný. Blíží se konec návštěvy. Následuje závěrečné předání dárků, které hrad připravil. Začínám symbolicky. Každý pár dostává po jedné kopii historického klíče, které vytvořil Jaroslav Prošek ze Zbečna, uložené v krásné dřevěné kazetě od Václava Frieberta z Křivoklátska. Dále předávám kopii veduty z 18. století s česko-německým textem připomínajícím návštěvu na hradě. Nesmí chybět ani chléb z Hamousova statku od Luboše Vokouna, a jak se dozvídám, obě dámy jsou chlebové a již se těší na krajíc z voňavého pecnu. Nesmí chybět ani medovina, kterou připravili pro hosty manželé Slanařovi z Lužné. Spouště fotografů (akreditaci měl pouze Milan Bednařík a hradní fotografka) cvakají a pomalu se loučíme. Vracíme se zpět tam, kde více jak před třemi hodinami návštěva začala. Mnoho přihlížejících návštěvníků se zastavuje a loučí s paní Lívií. To čeká i mě. Věřím, že se brzo zase uvidíme. Pan Milbradt se určitě přijede znovu podívat a těší se na Křivoklátské pivo z obnoveného pivovaru. Je 16.55 hod., majáčky blikají a kolona se dává do pohybu. Návštěva se vydařila a tíha odpovědnosti ze mě padá. Těším se na večerní koncert Pavla Steidla. Zavřu oči a budu poslouchat a poslouchat...

Georg Milbradt děkuje hudební skupině Euphorica, která státní návštěvu doprovázela.

Foto Milan Bednařík

POVÍDÁNÍ O ŽIVOTĚ NA ZÁMKU

(Dokončení ze str. 1)

se o tom mohli přesvědčit všichni, kteří v úterý v podvečer promítání a následně besedu navštívili. Klienti dnes bydlí po dvou, po třech, dokonce i sami, mohou-li si to dovolit, neboť pobyt si každý hradí. Pokoje jsou útulné, kromě společného stravování si mohou udělat i kávu, čaj, případně si sami uvařit něco malého na zub podle chuti, v malé kuchyňce mají k dispozici i ledničku. Perfektně zařízené jsou i společné prostory, k dispozici je v létě velká terasa. Jsou tu dílny, skleníky, pracuje se na zahrádě. A za práci je každý odměněn, takže jsme na pokojích viděli televize, videa a další přístroje a výzdobu podle vkusu každého. A jak v následné besedě potvrdila sama ředitelka domova Mgr. Dana Zimová, i klienti, které s sebou přivezla, vychází se především z potřeb každého, nikdo není k ni-

čemu nucen, i když samozřejmě tu platí jistá pravidla, to ani jinak v jakémkoliv společenství nejde, ta platí i v každé rodině. A pro klienty zámeček představuje domov a rodinu a někteří možná ani jinou nepoznali. Ve volném čase se mnozí věnují svým zálibám, mají tu rozmanité kroužky. Jsem ráda, že dál funguje třeba rybářský, u jehož zrodu stál už před léty můj muž, bazén a celý krásný areál umožňují provozování mnoha druhů sportů, přímo proslulosti dosáhla kapela Leontýnka. A opět bratři Bednaříkové zapracovali, sehnali sponzora (též z rodiny, zeť Tomáše Bednaříka) a natočilo se CD „Poslouchej člověče“. Ale to už by bylo opakování, neboť o tom už se psalo. Novinkou je, že se o tom natočil film stejného jména a ten na celostátní přehlídce Videofestivalu „S vámi nás baví svět“, která probíhala v Rakovníku 1. května, přine-

si Tomášovi a Milanovi Bednaříkovým ocenění nejvyšší, Zlatého Alberta. Přála bych věčným nespokojencům a remcalům a chronickým hypochondrům, aby snímky z videofestivalu mohli vidět. Co někteří lidé s handicapem dokáží, to je naprosto neuvěřitelné. Podotýkám, že snímky se zdaleka netýkají jen mentálně postižených. Pokud jde o ně, obrovská chvála patří především těm, kteří s nimi pracují a dokazují dnes a denně nejen jim, ale i celému světu, že jsou také rovnoprávními a platnými členy naší společnosti. A o tom to celé je, o lidech. Vždycky tu pracovali lidé kreativní, s maximálním nasazením, bez ohledu na společenské poměry a byrokratické mašinérie, a zas taci, kteří jen plnili své povinnosti, anebo někdy ani to ne. Tak at těch prvních je čím dál víc, a at se o nich a jejich světečích ví zas díky takovým filmářským nadšencům, mapujícím život našeho regionu, jako jsou Tomáš a Milan.

Gudrun Humlová

Na promítání filmu o leontýnském zámku, životě v něm a Leontýnce se přišli podívat jak křivoklátské občany, tak přímo tři obyvatelé leontýnského zámku.

Foto Pavel Friebert

Křivoklátské noviny vyhlásují II. ročník fotosoutěže

„KŘIVOKLÁTSKO V HLEDÁČKU FOTOAPARÁTU“

Soutěžní témata (kategorie):

1. Z Křivoklátských luhů a hájů
2. Můj miláček
3. Svědkové dávných časů

- Soutěže se mohou účastnit všichni zletilí i nezletilí fotografové vyjma členů redakční rady Křivoklátských novin.
- Soutěžící mohou do každého tématu zaslat max. 5 fotografií ve formátu A4 z fotolabu či vytištěné ve fotokvalitě na fotopapír.
- Každá soutěžní fotografie bude na zadní straně opatřena jménem autora, jeho adresou, uvedením soutěžního tématu, do kterého je fotografie zasílána, a názvem fotografie.
- Uzávěrka soutěže bude 31. 8. 2008.
- Do uzávěrky soutěže musí všichni soutěžící poslat či předat své fotografie paní Táně Friebertové na Informační středisko Lesů ČR, s. p., Hradní ulice, Křivoklát. (telefon 724 525 036).
- Fotografie soutěžících vyhodnotí odborná porota, která z došlých fotografií pro každé téma vybere tři nejlepší. Jedné fotografii bude udělena zvláštní cena redakční rady Křivoklátských novin.
- Soutěž se bude o hodnotné ceny!
- Vyhodnocení soutěže proběhne v průběhu září, soutěžní fotografie budou vystaveny v průběhu října v Galerii Lednice na hradě Křivoklátě.

ZPRÁVY OBEČNÍHO BUBENÍKA ANEBO O ČEM JEDNALO ZASTUPITELSTVO MĚSTYSU

Tak toto je letošní devítka aneb všichni pracanti pěkně pohromadě.

Osazení žulového sloupu je prací pro opravdové chlapy

Pan Humpál sestavuje stůl pro smuteční obřady.

Akce „Čistá Berounka“ je užitečnou zábavou pro každého.

Vítání občánků – Bylo nás pět, budou si moci říct děti, které přivítal pan starosta 10. května 2008 v obřadní síni.

VÝSTAVBA DĚTSKÉHO HŘIŠTĚ

Dalším úkolem při úklidu parku pod Jednotou bylo vysbírání kamenů z prostoru budoucího dětského hřiště. Po dohodě s paní ředitelkou Kasíkovou se jej ujali žáci 9. ročníku v čele se svým třídním, Vlastimilem Rajnišem. Zpočátku se sice zdálo, že naše brigádníky vyžene déšť, nicméně svatý Petr se smiloval a ve středu 30. dubna nakonec zasvitilo i sluníčko. Šest děvčát a dvacet kluků mělo vyčistit prostor od kamenů, aby později mohl stroj odstranit pařezy a kořeny stromů a křovisek. Pracovní četu doplnili ještě pánové Nad, Votava a Vítoš, kteří měli na starosti především nakládání kamenů na multikáru. Kromě práce si mládežníci užili i spoustu legrace a jednu z posledních společných akcí. Zanedlouho se totiž rozletí do různých škol a na ZŠ Křivoklát jim zbudou jen vzpomínky. Všem děkujeme a do dalšího života přejeme hodně zdraví. Na konci května by mělo proběhnout vyřezávání pařezů firmou Kronich z Karlova a prostor by měl být připraven na zbudování obvodové palisády a herních prvků dětského hřiště. Na základě rozhodnutí Zastupitelstva městysu bylo požádáno o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 300.000 Kč. Další kroky ohledně výstavby jsou přímo závislé na přidělení tohoto dotačního titulu. Více informací získáte na Úřadě městysu a samozřejmě v dalším čísle Křivoklátských novin.

PRÁCE NA HŘBITOVĚ

Práce na vsypové loučce se chýlí ke konci. Starosta vlastnoručně zasadil po obvodu keřky buxusu, pan Votava zarovnal povrch vrstvou kvalitní zeminy a osel jej travní směsí. Nejpodstatnější změnou je však osazení žulového obřadního stolku a podstavce určeného pro svíce firmou pana Humpála z Rakovníka. Za současného počasí se tráva velmi daří a celý prostor se již zazelenal. Posledním úkolem je vytvořit potřebný rastr a na podzim bude možné loučku poprvé použít. Ještě během tohoto roku doznají změny také obvodové zdi hřbitova. Na základě přiznané dotace POV Středočeského kraje by mělo dojít k odkopání zeminy v okolí, aby se na hřbitov nedostávala zvířata, a vyzpravení zdiva po celém obvodu.

ČIŠTĚNÍ BEROUNKY

Stejně jako v minulém roce i letos se zúčastnili starosta a místostarosta s manželkami vodácké akce „Čistá Berounka“. Společně s první skupinou vedenou Ing. Zdeňkem Štětinou jsme měli na starosti vyčištění posledního úseku Žloukovičky – Nižbor, což se snad povedlo a na konci našeho snažení byl kontejner naplněn až po okraj. Jak konstatoval člen naší skupiny herec a moderátor Tomáš Hanák: „I přes malé promoknutí na závěr jsme si akci příjemně užili“.

VÍTÁNÍ OBCÁNKŮ

Velmi radostný je pohled na hrdé rodiče, kteří brázdí Křivoklát se svými ratolestmi v kočárcích. Je moc dobře, že nám mladí lidé neutíkají do měst a zůstávají v nádherném prostředí křivoklátských lesů. Současný stav nám umožňuje pořádání oblíbeného vítání občánků v prostoru obřadní síně křivoklátského hradu. Tentokrát mohl starosta městysu Mgr. Milan Naď přivítat malé občánky v nádherném slunečném dni 10. května 2008. Každé miminko obdrželo malý dárek a maminka kyticí lilíí. A kdože se nám to na Křivoklátě za poslední rok narodil? Tak tedy Magdalénka Rajská, Maxmiliáněk Fridrich, Danielek Eibl, Tomášek Vápeník a Tadeášek Breník. Přejme si, ať nám děti rostou a dělají svým rodičům jen radost.

Petr Tříška

POZVÁNKA NA KŘIVOKLÁTSKÉ PEKLO 2008

Tým SOS – Strahovští osvoboditelé silnic – je pořadatelem silničního cyklistického závodu Křivoklátské peklo, který má již svou tradici. Na letošní 5. ročník se ovšem chystá novinka a tou je rozšíření jednorázového závodu na závod dvou denní. Zahrnutý budou celkem 4 etapy, které proběhnou o víkendu 14. – 15. 6. 2008. Podrobnosti o etapovém závodě najdete na stránkách www.krivoklatskepeklo.cz. Pro ty z vás, kdo cyklistiku vnímáte spíše jako způsob, jak se udržet v kondici a současně příjemně trávit čas v přírodě a v hezkém prostředí, kolo pak jako ideální dopravní prostředek na výlety pěknou krajinou, na trénink nemáte buď čas nebo chuť (nebo ani jedno...) a přesto občas rádi do pedálů šlápnete svižně, máme také variantu. Speciální jednorázový méně náročný závod na 20 km pro hobby jezdce, kteří by si netroufli na náročný dvou denní program. Závod se jmenuje „O čertův kotlík“, odstartuje v neděli dopoledne v čase třetí etapy v 9.45 hod. a pojedete se jeden okruh 3. etapy „Očištěc“. Žádného očištěce se ovšem nebojte, pro vás to určitě bude brnkačka! Ani na nejmenší cyklisty nezapomínáme. Ať už půjde o malé potomky velkých závodníků, kteří by rádi napodobili svoje maminky a tatínky a také si s chutí zasoutěžili, nebo o děti z blízkého i vzdálenějšího okolí, které prohánějí svoje bicykly, ale konec konců i tříkolky, koloběžky či odstrkovadla, všichni mohou vyzkoušet svoje nadání na dětském závodě „Bertíkovo kolo“. Uspořádán bude pro děti ve věku 2 – 15 let po dojezdu 3. etapy asi v 11.30 hod. Tato ma-

Křivoklátské peklo – Kopce všude, kam se podíváš, aneb Křivoklátské peklo!

lá soutěž bude samozřejmě zcela odloučená od silničního provozu a bude se odehrávat v prostoru zázemí závodu v blízkosti rybníčka na Amalíně. Dráha zručnosti, rychlostní úsek, krasojízda na koloběžce i kvízové otázky – to jsou disciplíny, ve kterých si budou moci zasoutěžit „mladí talenti“. Chceme tím nejen podpořit zájem o sport a zejména cyklistiku u našich potenciálních nástupců, ale také zabavit přítomné děti. Nejlepší závodníci ve všech kategoriích samozřejmě odměníme. Bude nám potěšením, když přijedete a zúčastníte se některé ze soutěží. Vyberte si podle své chuti a schopností – celý etapový závod či pouze hobby okruh. Nechcete-li závodit vy sami, přiveďte své děti. A nemáte-li ani soutěživý ratolesti, přijďte třeba jenom zafandit svým známým.

Srdečně zvou pořadatelé a celý tým SOS.

**DĚTSKÝ DEN
U KOLEČKA**

ADRENALIN + RYCHLOST
ZÁBAVA + DRŽINA + CENY
SÍLA + ZRUKA + PARTA
LEGRACE + ADRENALIN
DRŽINA + KARÁDI
SÍLA + ZRUKA + CENY
ADRENALIN + RYCHLOST
DESETIBOJ 3 VĚKOVÉ KATEGORIE DĚTI DO 10 LET
SOBOTA 31. KVĚTNA 2008 V 10.00

POŘADATEL: TJ SOKOL KŘIVOKLÁT ČDĚTI KŘIVOKLÁTSKA O.S.

REALITNÍ KANCELAR
MT Progress s.r.o.

**CHCETE PRODAT RODINNÝ DŮM,
BYT ČI CHATU? KONTAKTUJTE NÁS.**

Jsmo jedna z nejdéle působících realitních kanceláří
v Rakovníku s letitou praxí a zkušenostmi.

**VAŠI NEMOVITOST PRODÁME RYCHLE
A ZA NEJLEPŠÍ MOŽNOU CENU.**

Při prodeji Vaší nemovitosti zajistíme: - Širokou reklamu nabízené nemovitosti -
- Veškerý právní servis - Znalcký posudek nemovitosti - Styk s katastrálním úřadem
- Individuální přístup samozřejmostí

VOLEJE MAKLÉŘE: VII. MAJ V 776 111 419
MHPROGRESS, s.r.o. - Pařátovská 18, 269 01 Rakovník, mprogress@mprogress.cz

STO LODÍ ČISTILO ŘEKU BEROUNKU

ROZTOKY/NIŽBOR. I přes chladné a chvílemi deštivé počasí se v sobotu 3. května při vodácké akci Čistá Berounka sešel rekordní počet dobrovolníků. Posádky zhruba stovky lodí zbavovaly odpadků

Svazku měst a obcí Rakovnicka Radek Dvořák nebo známý herec Tomáš Hanák. Zastoupena byla i naše obec – do kanoí nasedli starosta Milan Nač, místostarosta Petr Trška, tajemnice Úřadu městysu Eliška

sko. „Kontejnery budou rozmístěny v Častoncích, Děčích, Zbečně, Račicích, Žloukovicích a v Nižboru,“ informoval na startu vodáky mluvčí kraje Martin Kupka. A tady, bohužel, došlo k nepříjemnému reoncu hned na prvním úseku. „Naše skupina přijížděla k Častoncím, kde, bohužel, kontejner nebyl. Bylo to nepříjemné, protože jsme museli pokračovat s naloženými loděmi k dalšímu kontejneru až do Děčů,“ konstatoval Vilém Žák. „Starostové na schůzce na Správě CHKO přislíbili, že kontejnery zajistí. Nevím, proč na prvním stanovišti kontejner nebyl,“ nedokázal odpovědět Martin Kupka. „Křivoklátský starosta na schůzce s rozmístěním kontejnerů souhlasil, neměl k Častoncím žádné připomínky,“ potvrdil vedoucí Správy CHKO Petr Hůla. „S roztockým starostou Melčem jsme se později dohodli, že kontejner do Častonců dávat nebudeme, protože je to kousek po startu. Navíc je tam málo místa na otočení a špatný přístup k řece. Řekli jsme si, že případný odpad odvezou roztočtí hasiči,“ odpověděl na můj dotaz ohledně chybějícího kontejneru Milan Nač. Škoda, že o tomto rozhodnutí neinformoval pořadatele před vyplutím.

Také letos nacházeli vodáci na březích řeky „perly“. „Našli jsme třeba motor od pračky, nočník nebo balík lina. Nejvíce však bylo PET lahví a nejrůznějších věcí po rybářích,“ vypočítal letošní nálezy Martin Kupka.

Akce Čistá Berounka 2008 skončila pod nižborským hradem podvečerním koncertem skupin Třeňusk a Rangers. „Berounka je krásná řeka a může být ještě krásnější, určitě stojí za to věnovat jí aspoň jeden den,“ konstatoval v závěru hejtman Petr Bendl.

Tomáš Bednařík

Těsně před startem ukázali Martin Kupka a Petr Bendl vodákům, kde všude jsou rozmístěny kontejnery na odpad. Jako první je černou tečkou označeno stanoviště v Častoncích, kde však sběrači hledali kontejner marně.

Foto Tomáš Bednařík

přibližně dvacetikilometrový úsek řeky od Roztok až po Nižbor.

Ekologická akce Čistá Berounka, u jejíhož zrodu stál hejtman Středočeského kraje Petr Bendl spolu se svým náměstkem pro životní prostředí Vilémem Žákem, se letos konala už potřetí. Zatímco vloni vodáci na 60 kánoích posbírali zhruba 10 tun odpadků, letos to bylo o šest tun odpadu více. „Na startu“ byly vidět mnohé známé tváře. Kromě již jmenovaných Petra Bendla a Viléma Žáka to byl např. i vedoucí Správy CHKO Křivoklátsko Petr Hůla, místostarosta královského města Rakovníka Jan Švácha, manažer

Tršková, kastelán hradu Luděk Frencl, bývalá starostka Pavla Hůlová a někteří další jedinci.

„Žijeme v Nižboru, takže zrovna tenhle úsek Berounky se synkem občas sjíždíme - bude to tedy vlastně domácí úklid. Obecně asi nikdo z nás nehoří touhou uklízet, ale pokud se uklízí za současného plutí na kánoí a bez ječení vysavače, pak budu uklížečem ochotným a nadšeným! Tak přísahám! Na své pádlo!“ uvedl Tomáš Hanák krátce před vyplutím.

Svoz odpadu byl zajištěn díky spolupráci se starosty okolních obcí a se Správou CHKO Křivoklát-

U NEHODY NA VIŠŇOVÉ ZASAHOVAL VRTULNÍK

VIŠŇOVÁ. Policie, dva hasičské sbory, záchranka a vrtulník letecké záchranné služby zasahovaly u vážné dopravní nehody, ke které došlo v úterý 13. května nedaleko Višňové.

Kolem půl čtvrté odpoledne se po silnici z Roztok do Nezabudic řítí osobní automobil Peugeot 307 řízený třiatřetiletým mužem z Kladna. Kromě něj seděli v autě ještě další tři mladí lidé.

„Při průjezdu levotočivou zatáčkou nedaleko kempu nepřízvisobil řidič rychlost jízdy povaze vozovky, lekl se protijedoucího vozidla a najel na pravou krajnici. Vozidlo narazilo do skály, od které se odrazilo do protisměru, převrátilo se na levý bok, zpět na kola a sjelo do levého silničního příkopu,“ popisuje nehodu mluvčí Okresního ředitelství Policie ČR v Rakovnicku nrap. René Černý. „Osoby na zadních sedadlech nebyly připoutány. Při nárazu došlo k těžkému úrazu páteře u devatenáctileté spolujezdkyně. Řidič byl zraněn jen lehce,“ dodává nrap. Černý. Na místo byl povolán vrtulník letecké záchranné služby ze základny v Praze – Ruzyni a zraněnou ženu transportoval do Ústřední vojenské nemocnice v Praze.

Roztočtí hasiči vytažují havarovaný vůz od řeky Berounky.

Foto SDH Roztoky

„Měli velké štěstí, protože spadli ze svahu na břeh Berounky, kde rostou husté keře. Ty vozidlo zadržely, jinak skončilo v řece,“ konstatovali roztočtí hasiči, kteří přijeli k nehodě jako první.

„Při vyprošťování auta a likvidaci nehody pomáhali profesionální záchranáři z HZS Rakovníka a členové SDH Roztoky. Naštěstí nebylo nutné pasažéry z vraku vystříhá-

vat. Trvalo pouhých deset minut, než bylo poškozené auto vytaženo od řeky na silnici a naloženo na vůz odtahové služby,“ uvedla mluvčí středočeských hasičů Lenka Kostková.

Alkohol u řidiče policisté vyloučili dechovou zkouškou. Škoda na vozidlo byla vyčíslena na 200 tisíc korun. Vinič nehody bude určen po celkovém prošetření případu.

Tomáš Bednařík

DEN ZEMĚ V IVS BUDY, KŘIVOKLÁTSKO O. P. S.

Den Země na Křivoklátsku – 2008 probíhal od 21. 4. 2008 do 27. 4. 2008. Byly uskutečněny 4 přednášky (Poutavá přednáška o CHKO Křivoklátsko, Zvířena Křivoklátska, Květena Křivoklátska, Natura 2000) a 3 exkurze – NS Brdatka, NS Paraplíčko – spojena s kreslením přírody a NS U Eremita. Současně probíhaly soutěže Ekoriskují a promítání filmů zaměřených na životní prostředí). Těchto akcí, pořádaných o. p. s. Křivoklátsko ve spolu-

práci se Správou CHKO Křivoklátsko za finanční podpory Středočeského kraje a NSEV Kladno – Ča-

bárna, se zúčastnily nejen místní školy ZŠ Křivoklát a ZŠ Roztoky, ale i SOUL Pisky a Gymnázium Rakovník, včetně široké veřejnosti celkem 173 osob.

Děkuji všem účastníkům Dne Země, že si tento svátek naší planety, která jediná umožňuje existenci života, připomněli a naším programem se i naučili, jak se co nešetrněji chovat k životnímu prostředí.

Jiřina Prošková, ředitelka IVS Budy, Křivoklátsko o.p.s.

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

V červnu se bude slavit jeden z novodobých svátků – Den otců. Jak jsem se dočetla, tak tradice tohoto svátku trvá už od roku 1910. Založila ji jistá paní Sonora Smart Dodd. V šestnácti letech ztratila matku, která zemřela při porodu šestého sourozence. Spolu s otcem se pak musela postarat o celou rodinu. Když viděla otce, jak pečoval o její sourozence, chtěla ho ocenit i navenek. A právě tak vznikl Den otců. V USA se slaví 17. června a stejně, jako Den matek, se rozšířil do mnoha zemí po celém světě.

Role otce je při výchově dětí důležitá a prakticky nezastupitelná. Rada otců poslední dobou nastupuje místo matek na mateřskou dovolenou a začal také stoupat věk otců. Vezmeme-li to prakticky, tak k ma-

teriálnímu zabezpečení rodiny je jistě starší muž daleko vhodnější než nevybroušený mladík. Já nechci žádnou z žen za její volbu odsuzovat. Je přeci na každé z nás, aby si sama vybrala otce svých dětí. Láska je mocná čarodějka a pokud se mladá žena zamiluje do staršího muže, je to jen její volba. Ta má určitě svá pro, ale i proti. A jak se říká: Každý je svého štěstí strůjce! A Proti gustu žádný dišputát! Jediný problém vidím v tom, že starší muž může již nějaké závazky mít.

Já osobně jsem s volbou otce svých dětí spokojená. Manžel je pro mne celkem použitelný ročník. A tak mi nezbyvá než doufat, že mne v šedesáti nevymění za svěží mladici.

–rok–

IVS Budy, Křivoklátsko o.p.s.

vás zve na výstavu barevných fotografií ing. Ivana Dudáčka „Ptáci“, od 1. 5. – 30. 6. 2008 od út – pá (8.00 – 14.45 hod.), so – ne (9.00 – 15.00 hod.)

Kromě ptáčků žijících na Křivoklátsku poznáte i takové, kteří zde žili již před lety. Mezi ně patří například tetřev, který zde hnízdil do r. 1968. Ing. Dudáček využívá pro fotografování dokonalý úkryt – splyne s přírodou, využívá též hlasové nahrávky soků, ale i potravu, aby nalákal opeřené kamarády do zorného pole teleobjektivu. K fotografování využívá techniku i optiku od společnosti Canon. Jeho snímky můžete vidět na www.ptaci.net anebo si je zakoupit u přepážky v IVS Budy formou lepoprela, záložky do knížky či pohledů.

Jiřina Prošková, ředitelka IVS Budy, Křivoklátsko o.p.s.

Dršťkovka

Fejeton

Dnešní slova bych chtěl věnovat jedné malé sousedské epizodě, která se mi nedávno stala. Dáte mi jistě za pravdu, že vývoj posledních dvou desetiletí lecky nepřeje rozvíjení idylických sousedských vztahů. Je to možná divočejší dobou, možná českou povahou. Když se jednomu daří, druhý se s tím neumí smířit. Každý známe žabomyši války kvůli sousedským maličkovostem, které mnohé z nás ubíjejí. Tytam jsou dřívější doby, kdy se scházeli sousedé několika generací na lavičkách na návších a klábosili o tom, co den dal, vyměňovali si rady a občas donesli něco dobrého na ochutnání. Ještě jako kluk to pamatuji, jak nás děti sousedky zanášely všemi možnými dobrotami a měly dobrý pocit z toho, že mohly někomu udělat radost. Bylo celkem běžné, když doma během vaření něco došlo, poslala mě maminka si to vypůjčit k sousedům. Beru to pořád za projev jakési venkovské soundalžitosti, protože se zde všichni známe, a tak jsem ani na chvíli nezaváhal, když u mě jednoho květnového večera zavonil o pár domů dál bydlicí mladík, a s jeho dobráckým psím pohledem mě poprosil, zda-li nemám doma cibuli. Řeklo by se taková banalita, ale bez ní prakticky nic neuvaříte. Náhodou jsem doma pár cibulí měl, a tak jsem mu tři dal. Jeho otázku, co je dlužné, jsem bral spíš jako zdvořilostní frázi, protože mě ani nenapadlo, že bych za ni něco měl chtít. „Co vaříš dobrého“, odpověděl jsem otázkou, to abych se vyhnul odpovědi na cenu cibule. „Dršťkovku“, zazněla odpověď. Rozbušilo se mi srdce a dostavil se Pavlovův reflex, tedy huba plná slin, při představě talíře plného voňavé dršťkové polévky. Ve své bujně představitosti se mi z mysli vynořil ještě křupavý rohlík. Mladěnek od sousedů slušně poděkoval, sebral podávanou cibuli, a já zavřel okno, čímž se dršťková fata morgana nadobro rozplynula. Vrátil jsem se ke své večeri, která se skládala ze zbytků od oběda. Dobře to všichni znáte, chuť je sice na něco jiného, ale plynat se nesmí. Dojedl jsem, a po večeri se věnoval slastnému povalování u televize. Asi za hodinu opět zvonek u branky. „Kdo to může asi být, dnes mám již všechny ohlášené návštěvy odškrtnuté“, říkám si, a jen nerad zvedám své kosti z kanape. Otevřu okno a pod ním stojí Míra a podává mi hrnek s ještě horkou dršťkovou polévkou. „Tady máte na ochutnání“ dodal, a obličej mu polila jemná červeň, snad z trémy co řeknu jeho kuchařskému umění. Byl jsem z něj v rozpacích, protože se mi v hlavě vylíhla myšlenka, zda-li jsem mu při předávání cibule svým pohledem či telepatií tuto protislužbu jaksi nevnutil. Ale ne, nevnutil, to se jen začínají možná vracet staré dobré sousedské zvyky, uklidnil jsem se a s díky jsem Mirkovu dršťkovku přijal. Pln zvědavosti a mlčných choutek jsem myslel, že se na ni vrhnu ihned, ale nakonec rozum vyhrál nad okamžitým chutím. Protože jsem byl již po večeri, rozhodl jsem se její degustaci odložit až na druhý den. Vidím se, jak jsem sám sebe dokázal oklamat tak chabou výmluvou, že si k ní přece musím koupit ten křupavý rohlíček... Polévka byla vynikající, jak by ne, Míra je přece profík a uděluji mu za ni veřejně svoji pochvalu. Kdepak, jak říkám, vesnice je holt vesnice, to by se mi ve městě přihodilo jen těžko...

Milan Bednařík

HRAD KŘIVOKLÁT .. cesta královskou historií .. 900 let

Nemůžete věřit všemu, co slyšíte,
ale můžete to bohužel opakovat.
(Shaw George Bernard)

CO PŘINESE ČERVEN NA HRADĚ

Měsíc červen patří již mezi návštěvnícky silné měsíce a tomu je podřízen i pestřejší jeho program. Již od 31. května bude otevřena výstava malířky Lucie Seifertové „Dějiny českého udatného národa a pár bezvýznamných světových událostí“. Jedná se o největší leoporelo na světě, je složeno z 45 kusů panelů o výšce 2 metry a šířce 1,4 m a bude instalováno v nových prostorách Galerie Lednice spolu s probíhající výstavou Petra Hůly NATURA AQUATICA. Obě výstavy budou přístupny denně kromě pondělí vždy od 9 do 18 hodin a návštěvníci si budou moci zakoupit zmenšenou verzi leoporela. Nově opravená druhá velká prostora uvítá Okresní mysliveckou výstavu trofejí rovněž s dnem zahájení 31. květnem od 11,30 hodin. Slavnost zahájí lesní rohy a nebude chybět i slavnostní pasování nových členů Hubertova cechu. Pořadatelem je Českomoravská myslivecká jednota, okresní myslivecký spolek Rakovník, která nabízí ve vybraných dnech pro školy odborný myslivecký výklad. Jednou z největších událostí června bude dětský den na hradě Krivoklátě, který se jmenuje Čarodějná škola a proběhne po celý den v sobotu 14. června na dolním nádvoří. Nedělní dopoledne 15. června bude ve znamení již avizovaného slavnostního vysvěcení nových obrazů trojboké kapličky sv. Trojice (sv. Vendelína) vedle hradu. Všichni občani jsou srdečně zváni. Hrad Krivoklát se účastní opět s historickým vozem Královského průvodu z Prahy na Karlštejn ve dnech 6. a 7. června 2008.

Luděk Frencl

CO SE NA HRADĚ KŘIVOKLÁTĚ DĚLO, DĚJE A BUDE DÍT...

PAVEL STEIDL DOBYL HRAD

KŘIVOKLÁT. Mimořádný zážitek si odneslo zhruba sedm desítek posluchačů, kteří si v sobotu 17. května našli cestu do Královského sálu hradu. Svou originální hrou na klasickou kytaru je přijel potěšit jeden z nejlepších světových kytaristů Pavel Steidl.

To, co jsme mohli během devadesáti minut slyšet (ale i vidět, neboť mimika a výraz tváře patří neodmyslitelně ke Steidlovu koncertnímu projevu), se nezažije každý den. Pavel Steidl rozehrál ve svém recitálu „všechny struny“ svého velkého umění.

Rodák z Rakovníka (* 1961) „propadl“ kytarě už v osmi letech, kdy slyšel hrát na Berounce svého bratra a jeho kamarády. Není divu, že mu brzy bratrovy rady nestačily a přihlásil se na pražskou konzervatoř, kde ho m. j. učili Milan Zelenka a Arnošt Sádlik. Ve studiu pokračoval na AMU v Praze. Tam jej vedl uznávaný kytarový virtuos Štěpán Rak. Mimo tato studia se Pavel Steidl zdokonaloval návštěvami mistrovských tříd Davida Russella a Abela Carlevara. Další zkušenosti získal účastí v mnoha soutěžích a na řadě hudebních festivalů po celém světě. Roku 1982 se stal vítězem soutěže Radio France de Paris. Tento úspěch mu definitivně otevřel cestu k budování mezinárodní kariéry. Koncertoval ve více než třiceti zemích světa, m. j. v Kanadě, Austrálii, Japonsku, Velké Británii, Španělsku, Rakousku, Guatemale ad. Nahrál mnoho skladeb světového

repertoáru i českých skladatelů nejen minulosti, ale i 20. století. Italský časopis Guitart zařadil Pavla Steidla mezi osm nejuznávanějších světových kytaristů roku 2003 a o dva roky později obdržel cenu Classical Guitar Award 2005.

Snad nejlépe vystihl Steidlovu hru prestižní časopis American Record Guide, který napsal: „Obměňuje tempa v pozoruhodném rozsahu a podstupuje riziko tam, kde většina kytaristů bývá příliš opatrná, než aby se o to pokusila. Jsou zde přehnaně zdůrazněny velké pauzy, prudká zrychlení (akceleranda), tlumené niterné zvraty, a dokonce některé speciální efekty mimo notový zápis, jako např. tření strun. Výsledek je osvěžující, vdechující život do skladeb, které jinak snadno působí jako nudné. V celém programu se nenajde jediný nezajímavý moment.“

To vše předvedl Pavel Steidl v sobotu i na hradě Krivoklátě. Zaznělo šest skladeb českých aristokratů v originálním Steidlově aranžmá, čtyři sonáty Niccola Paganiniho, milostná píseň Johanna Caspara Mertze a opus 16 z fantasmie Napoleona Costeho. Poctu Královskému sálu hradu a zároveň předčasně zesnulému skladateli Janě Obrovské složil Pavel Steidl kompozici Hommage à Choral Gothique. Koncert vyvrcholil strhující skladbou Carla Domeniconiho Hommage à Jimi Hendrix, věnovanou fenomenálnímu rockovému kytaristovi.

Po výtleskaném předávku připravili Pavel Steidl spolu s kastelem hradu Ludkem Frenclm pro posluchače překvapení. Všichni se přesunuli do svíčkami spoře

Pavel Steidl při vystoupení v krivoklátském královském sálu.

Foto Milan Bednařík

osvětlené kaple, kde mistr zahrál a na konec i zazpíval svoji píseň Když mám nohy o měsíc opřeny.

Poté, co si Pavel Steidl, dnes žijící ve Skryjích, „odskočí“ do Rakouska, Německa a Skotska, vrátí se na Rakovnícko ve dnech 12. až

14. června, kdy bude účastníkem Kytarových kurzů v Novém Strašecí, které tu pořádá, stejně jako sobotní krivoklátský koncert, občanské sdružení Open Guitar.

Tomáš Bednařík

PŘÍZEMÍ HEJTMANSKÉHO DOMU REKONSTRUOVÁNO

Tak, jak se již podařilo, dokončit před zahájením sezóny prostory Lednice, květen je termínem pro dokončení první etapy oprav hlavních přízemních prostor Hejtmanského domu, bývalé varny – dnes Galerie a bývalé spítky. Zedníci obnovili několik staletí zazděný průchod mezi jednotlivými prostory, objevili naprosto kvalitní komín a mnoho prvků, vztahujících se k poslední vývojové fázi tohoto objektu. Při omytí stěn se zřetelně objevil i nápis „Dej bůh štěstí“ se symbolikou pivovarnictví, který je zobrazen na jediné dochované fotografii pivovarské varny z počátku 20. století.

Luděk Frencl

...lidé dali hradu svou práci
a on jim otvírá svou náruč...

NPÚ, správa státního hradu Krivoklátu Vás zve jako své vzácné hosty

v neděli 15. června 2008 v 11 hodin

na slavnostní vysvěcení
obnovené kapličky Nejsvětější Trojice
u hradu Krivoklátu.

Koncertní vystoupení, na závěr malé občerstvení.

www.krivoklat.cz

ZE SPRÁVY CHKO KŘIVOKLÁTSKO

JEZDECKÉ STEZKY V CHKO KŘIVOKLÁTSKO

Pro chovatele koní a zájemce o turistiku na koních byla v roce 2007 vyznačena na území Chráněné krajinné oblasti Krivoklátsko síť koňských stezek v rámci projektu Středočeská jezdecká stezka II. a III. Projekt garantuje Obec Královice za podpory hejtmana Středočeského kraje Ing. Petra Bendla. V oblasti CHKO Krivoklátsko bylo za souhlasu a podpory jednotlivých obcí, vlastníků lesních pozemků (Lesy ČR, s.p. – Lesní správa Krivoklát, Lužná u Rakovníka a Nižbor, KPR, Lesní správa Lány) a také Správy CHKO Krivoklátsko vyznačeno několik jezdeckých tras. Červená trasa vede z Lán přes Pilskou hájovnu, Nový Dům, Pustověty, Malou Bukovou, Nezabudice, Týřovice, Slabce a Milíčov. Modrá z Brejle na Městečko, Krivoklát, hájovnu Losy, Skřiván a do Slabce. Poslední, třetí trasa, ve-

Ilustrační foto Milan Bednařík

de z Kamenných Žehrovců na Družec, Horní Bezděkov, Chyňavu, Nižbor, Otročiněves, Březovou a do Žebráku. Jejich průběh je v terénu značen převážně na stromech bílým čtvercem o rozměru 10 x 10 cm s příslušným barevným kruhem uprostřed. Jezdci mají k dispozici mapu s vyznačenou trasou, ve které mají informace o území (komunikace, obce, velkoplošné a maloplošné chráněné území atd.) a o možnostech stravování, ubytování, ustájení, krmení pro koně, kováře, zvěrolékaře, ohrady či ranče. Při pohybu po jezdecké stezce platí několik zásad, kterými by se měli jezdcí řídit: Nejvýhodnější jsou skupiny tvořené třemi až osmi jezdci.

Je zakázáno vjíždět do luk, polí nebo lesních porostů či ostatních soukromých pozemků a rušit zvěř.

Jezdec musí být ohleduplný k ostatním uživatelům stezek (ze-

jména k chodcům a cyklistům).

Na frekventované nebo rozbahněné cestě jezdit v zástupu.

Cvátat pouze v bezpečných a přehledných úsecích, úzké ohyby cest projíždět krokem.

Tábořit pouze na vyhrazeném tábořišti nebo na místě, kde to dovolil majitel pozemku.

Chránit prostředí stezky. Všechny odpadky odvézt sebou, případně odstranit trus od svého koně.

Zamezit pohybu volně pobíhajících psů jezdců i v prostoru tábořišť a jezdeckých stanic.

Provoz na stezce je na vlastní nebezpečí. Pokud dojde k úrazu nebo újmě daným charakterem prostředí nebo terénu, nelze požadovat náhradu po vlastníkově lesa či pozemku, ani po žádném zainteresovaném subjektu.

Vytvořená síť koňských stezek by měla do budoucna přispět zejména k rozvoji regionu a také usměrnit či regulovat pohyb těchto návštěvníků v Chráněné krajinné oblasti Krivoklátsko s ohledem na zájmy a aktivity ostatních skupin obyvatel v území.

Hana Jedličková,
Správa CHKO Krivoklátsko

Českomoravská myslivecká jednota
okresní myslivecký spolek Rakovník

a
Hrad Krivoklát

si Vás dovoluji pozvat na

**Okresní
mysliveckou výstavu
trofejí**

doplňenou obrazy s mysliveckou tematikou

kteřá se bude konat
na hradě Krivoklátě ve dnech
od 31. 5. do 15. 6. 2008

Vernisáž proběhne v sobotu 31. 5. 2008 v 11,30 hodin.

Otevřeno úterý–neděle od 9.00 do 17.00 hodin
ve dnech 3. 6., 6. 6., 10. 6., 13. 6. 2008
v době od 9.00 do 15.00 hodin – odborný myslivecký výklad pro školy

ŽELVIČKA

Klub maminek a dětí,
od 9 do 11 hodin v Mateřské škole Křivoklát

Program na měsíc ČERVEN

- 5. 6. Krepákové dárkové papíry – dle vlastní fantazie dětí a maminek.
- 12. 6. Rybky ve vodopádu prstovými barvami.
- 19. 6. Zpívání dětí a maminek s muzikoterapeutickými prvky.
- 26. 6. Volný program, dle počasí hry ve třídě či na zahradě MŠ.

TVOŘIVÉ PODVEČERY

od 18 do 20 hodin
v Informačním a vzdělávacím středisku Lesů ČR
na Křivoklátě

- 16. 6. Malování triček různými způsoby.

S sebou si přineste vyprané jednobarevné tričko, pracovní oděv a přezuvky. Cena 80 Kč. Je nutné se přihlásit nejpozději do čtvrtka 12. června na tel. číslo 723 840 765 (J. Rajská).

OBEČNÍ KNIHOVNA ROK KOHOUTA TEREZY BOUČKOVÉ

Narozená v roce kohouta, dokonce i v hodině kohouta, jak píše ve svém autobiograficky laděném románu. Zrovna včera jsem se dívala na Všechnopárty K. Šípa, který tam měl jako hosty spisovatele a scénaristu. A mluvilo se o tom, kde bere spisovatel, případně scénarista své náměty a jestli ze svého života. Načež Arnošt Lustig pravil, že by za chvíli neměl o čem psát. Tereza Boučková zatím o čem psát má, i když to už je druhý příběh z jejího života. A samosebou určitě tu pracuje i její fantazie. Ale už mockrát jsem se přesvědčila, že příběhy ze života jsou někdy tak neuvěřitelné. A chcete-li dokonale pochopit ten její, je třeba, abyste si nejprve přečetli její prvotinu Indiánský běh a případně i její další novely soustředěné ostatně v jedné knize. Křepelice, Když milujete muže, Krákorám. Vzpomíná na své dětství, dospívání a dospělost v období totalitního režimu. Poznamenal ji velmi odchod jejího otce, spisovatele Pavla Kohouta od rodiny se třemi dětmi v době, kdy byla teprve tříletá, a léta přetrvávající pocit, že o ni nemá zájem. Píše: „Radost jsem nepřinesla. Znáte ten vtip? První, syn, se jmenuje Sluneční Paprsek, druhá, dcera, Bílá Luna. A jakpak se jmenuje to třetí? Prasklá guma.“ Velmi si sama později přála děti

a když se to stále nedařilo, adoptovala nejprve jednoho a pak i druhého chlapce. Byly s nimi problémy zdravotní, problémy ve škole, s ostatními spolužáky, protože jsou Rómové. A nebydleli přímo ve vsi, ale v chatové kolonii za obcí, a to znamenalo taky celou řadu problémů. Možná jste zaznamenali tuto problematiku ve filmu Smradi, ke kterému Boučková napsala scénář. A kolem scénáře a jeho případné realizace a kolem rozpadu uměle vytvořené a na osudu vyvzdorované rodiny a krize středního věku a krize tvůrčí se točí děj Roku kohouta. Ačkoli to měl být podle čínského horoskopu čas, kdy „po nesnázích uplynulého roku je váš vlastní rok ve znamení výrazného zlepšení“, Tereze Boučkové se dařilo opačně. Většina rodičů se snaží své děti opravdu poctivě vychovávat, dát jim vše, co potřebují, ale samosebou na oplátku od nich i vyžadují. Daleko větší dřina to musí být pro rodiče adoptivní, protože ti asi v první řadě přemýšlejí, kde oni udělali tu chybu. Různost genů, povah a následky citových deprivací se u přijatých synů projevuje v pubertě a v době, kdy se každý rozhoduje, jak dál, nedaly zvládnout. Mít nějakým způsobem postižené nebo prostě odlišné dítě je pro rodiče obrovský stres. Stále vymýšlíte jiné a nové postu-

py, zkoušíte, jak na ně, a pak ta beznadě, když vidíte, jak vše selhává. A nepřestáváte věřit a doufat. Hluboce se obdivuji všem, kteří mají děti v pěstounské péči nebo je adoptují, zvláště, jsou-li handicapované.

Doporučuji knihu nositele Pulitzerovy ceny za rok 2006, Cormaca Mc Carthyho Cesta. Jsou na to úžasné ohlasy. Jedna má čtenářka napsala: „Je to děsně silný, jde až na dřeň podstaty lidství.“

–gh–

MANŽELÉ RÁCOVI OSLAVILI DIAMANTOVOU SVATBU

(Dokončení ze str. 1)

A všem se to hodilo 20. dubna, tak jsme termín trošičku posunuli,“ vysvětluje mladší ze synů Ladislav Rác. Manželé Rácovi poté, co vloni šestaosmdesátiletý Zdeněk Rác vážně onemocněl, z Křivoklátu od-

važila dlouhá léta v kuchyni SOUL Písky. Manželům Rácovým přišly k významnému jubileu popřát jejich tři děti, osm vnoučat a většina z jedenácti pravnučat. Odpoledne na své sousedy nezapomněli ani jejich křivoklátské sousedy. O to víc je

U Ráců se na oslavách sešlo tolik gratulantů, že byt praskal ve švech. Foto Milan Bednařík

cházejí. „Kvůli tátově nemoci se rodiče stěhují do Jesenice k mému bratrovci Zdeňkovi. Jubileum chtěli ještě oslatv v bytě, ve kterém více než polovinu života bydleli,“ doplnil Ladislav Rác. Manželé Rácovi patří k starousedlíkům a prožili na Křivoklátě prakticky celý dosavadní život. Zdeněk Rác st. patří k legendám obce a jeho jméno by mělo být zapsáno v dějinách Křivoklátského zlatým písmem. Jeho rukama „prošlo“ několik stovek křivoklátských dětí, které vedl, cvičil a trénoval v Sokole i v pozdější Tělovýchovné jednotě. Desítky let, bez nároku na jakoukoliv odměnu. Spolu se svojí sestrou Helenou (provdanou Fuzziovou) tak navázali na odkaz svého otce Josefa Ráce, který byl na sokolském sletu v roce 1932 vyhlášen nejlepším cvičencem na bradlech. V 60. letech trénoval Zdeněk Rác také žákovská družstva roztokých fotbalistů. Sám aktivně sportoval téměř do osmdesátky. Málokdo dnes už ví, že na přelomu 40. a 50. let závodil dokonce s fenomenálním Emilem Zátopkem. Často byl vidět, jak vyklušává po lesních pěšinách v okolí hradu. Jeho aktivitu přerušila až vážná nemoc.

Prakticky celý produktivní život pracoval Zdeněk Rác jako dělník v Permonu Roztoky a paní Božena

smutnější, že si s kytičkou a poděkováním na jubilanty nevzpomněl nikdo ze současného vedení Městysu Křivoklát. A tak alespoň za Křivoklátské noviny přejeme Boženě a Zdeňku Rácovým ještě hodně společných let, zdraví a spokojenosti v jejich novém domově.

Tomáš Bednařík

JAK DĚTI Z MATEŘSKÉ ŠKOLY SLAVILY DEN ZEMĚ

Snažíme se v dětech prohlubovat lásku k přírodě a věst je k její ochraně. Velkou příležitostí pro nás byl Den Země, který si připomínáme 22. dubna. Zájem dětí jsme vzbudili četbou z knihy bratřů Breuilových „Filipova další dobrodružství“, která svými příběhy a ilustracemi dětem přiblížila problém znečištění prostředí. Děti samy do příběhu vstupovaly a sdělovaly své zkušenosti a postřehy jak z domova, tak i z okolí. K svátku Zemi děti připravily na schodišti výstavku. Každý namaloval krásný obrázek toho, co se mu na Zemi nejvíce líbí. Děti samy formulovaly přání, některá opravdu originální. Přály Zemi, aby nekouřily tovární komíny, aby rybičky měly pořád čistou vodu, aby nikdo nelámal stromčky a aby všude kvetly kytičky. V herně jsme si vytvořili krásnou louku plnou kytiček, broučků a motýlků. Jaké bylo naše překvapení, když jsme se vrátili z vycházky a naše „louka“ byla plná odpadků. Děti se hned pustily do úklidu a nasbíraly plný pytel papírů, plastových i skleněných sklenic. Protože děti dobře znají možnost a důležitost třídění odpadu, rozhodli jsme se vyrobit si vlastní kontejnery na odpad. Do velkých krabic jsme vyřezali přiměřené otvory a natřeli je barvou, jakou mají kontejnery před školkou. Všechny na „louce“ posbírané odpadky jsme rozřídili podle druhů a povídali jsme si o možnosti další recyklace. Při vycházkách neustále objevu-

Děti nasbíraly plný pytel papírů, plastových i skleněných sklenic. Foto Jarka Vimrová

jeme věci, které do přírody nepatří. Proto jsme se rozhodli, že vyčistíme alespoň tu část lesa, kam chodíme pravidelně. Nasbírali jsme čtyři plné pytle odpadků.

Při vycházkách do okolí jsme také pozorovali malé potůčky v lese a jejich vlévání do Rakovnického potoka, který se dál vlévá do Berounky. V herně jsme si postavili cestu od pramínku k moři. Děti postavily z dřevěných kostek hory, kde náš malý potůček pramenil. Postupně cestou nabíral na síle, protékal lesy i městy, vléval se do velké řeky a nakonec dotekl do moře. Tato činnost byla

pro děti zábavná i poučná.

Ke Dni Země jsme se rozhodli vysadit i nové stromky v lese, s pomocí zaměstnance Lesů ČR pana Stanislava Dryjáka. Ten vybral vhodné místo a zajistil mladé sazenice buků. Každé z dětí si vykopalo jamku a zasadilo svůj stromček. Náš nově vysazený „malý lesík“ hlídají lesní skřítkové, které si děti vyrobily z přírodnin. O stromky se budeme nadále pravidelně starat a pozorovat jejich růst.

Jarka Vimrová

NÁVŠTĚVA DĚTÍ NA KŘIVOKLÁTSKÉ POŠTĚ

Na návštěvu místní pobočky České pošty nás pozvala pí vedoucí Hana Hornová. Děti měly možnost prohlédnout si nejen místo před přepážkami, kam chodí všichni zákazníci, ale mohly se podívat i do zákulisí, kam není běžný přístup. Seznámila je s prací doručovatelů a přiblížila dětem služby, které Česká pošta lidem poskytuje. Nejvíce děti zaujala možnost orazítkovat si vlastní dopis. Z návštěvy pošty si děti odnášely nejen balíčky Poštovní spořitelny a spoustu dárkových předmětů, ale i nové a zajímavé poznatky o práci poštovních zaměstnanců.

Text a foto
Jarka Vimrová

RH úklid

jednorázový, pravidelný, generální/kolaudační
pro domácnosti i firmy
úklid po řemeslnících
Rakovnicko, Kladensko, Praha,
24 hodin denně, pondělí-neděle

mytí oken a žaluzií,
parní čištění obkladů, koupelen, dlažby
extrakční čištění kobereců, židlí, sedaček
praní prádla včetně záclon, žehlení prádla

KOMPLETNÍ NABÍDKA VČETNĚ CENÍKU:

www.rhuklid.cz

Renata Hajná 739 374 434, renata.hajna@rhuklid.cz
Hedvika Veselá 776 306 479, hedvika.vesela@rhuklid.cz

MYTÍ OKEN DO 31.08. 2008 s 10% slevou
kalkulace ceny ZDARMA

ZAJÍMAVÁ MÍSTA NA KŘIVOKLÁTSKU (XXVIII)

STARÝ HRÁDEK
HLAVAČOV

Na okraji Křivoklátska, asi 3 km severně od Rakovníka, na konci protáhlého zalesněného vrchu Hlavačov se nacházejí stopy valů a příkopů po někdejším středověkém hrade, jehož původní jméno se nezachovalo. Regionální badatelé se domnívají, že snad mohlo jít o hrad, který v polovině 13. století figuruje

v písemných pramenech jako „castellum vetus“ t.j. Starý hrádek.

Jak ukázal historicko-archeologický výzkum, který byl na hlavačovské lokalitě prováděn na přelomu 70. a 80. let 20. století, spadá založení Starého hrádku do počátku 12. stole-

bí byl zároveň soudcem formujícího se rakovnického kraje. Své tvrzení opírá Kočka např. o fakt, že na Starém hrádku vydal král Václav I. roku 1252 potvrzení vyšehradské kapitule na zřízení kaple sv. Vavřince na Petříně, přičemž tato listina je datována v Lišanech, tedy ve vsi, blízké hlavačovské lokalitě. Obliba Starého hrádku dožívala ještě za Václava syna Přemysla Otakara II. kolem roku 1260. Poté hrad z historických pramenů mizí. Je pravděpodobné, že zanikl v době pútek, které se v Čechách rozpoutaly za správy Oty Braniborského v sedmdesátých letech 13. století. Správní sídlo bylo přeneseno na nově vystavěný Křivoklát, který mnohem lépe vyhovoval potřebám královské družiny a byl nesporně odolnější proti nájezdům žoldáckých hord.

Hlavačovské hradisko se nachází na konci skalního hřbetu nad Červeným potokem. Nebylo veliké, měřilo asi 80 m šířky a 120 m délky. Příkopy jsou široké v průměru okolo 20 metrů. Příchod ke hradu byl možný pouze po úzké šíji na skále. Ta byla překopána do hlubokého příkopu, takže do hradu se dalo vstoupit jen po dřevěném mostě. Na ostatní strany skála příkře spadá a z vrcholu, na němž hrad stával, bylo možno ovládat dalekou nížinu na západ i sever. Vnitřní plocha hradiska byla silně narušena lámáním kamene a amatérskými výkopy v minulosti.

Tomáš Bednařík

Zbytky Hlavačova na kresbě K. J. Wolfa z roku 1805.

Hlavačov dnes.

ti, tedy do období, kdy byl zároveň zásadním způsobem přestavován hrad Křivoklát. Jeví se jako pravděpodobné, že mezi oběma hrady byla jakási souvislost. Historik Václav Kočka se domnívá, že zatímco původní Křivoklát byl výhradně loveckým hradem, Starý hrádek (Hlavačov) plnil funkci správního centra kraje, protože jeho purkra-

DUCHOVNÍ ZAMYŠLENÍ

Když ve třicátých letech minulého století evangelický pastor Wilhelm Busch začal ve své farnosti, začal zajímavý příběh.

Udál se v Porúří. Bylo tam velké shromáždění. Nějaký učenec celé dvě hodiny dokazoval, že Bůh neexistuje. Předložil veškerou svou moudrost. Sál byl plný lidí. Nad nimi se vznášel mrak tabákového kouře. Mnozí nešetřili chválou a nadšením: „Bravo! Když není Bůh, můžeme si dělat, co chceme!“

Když řečník po dvou hodinách skončil, vstal předseda shromáždění a řekl: „Teď diskuse. Kdo chce něco říci, ať se přihlásí!“ Ovšem nikdo neměl odvahu. Každý si myslel: „Takovému učenému muži sotva mohu odporovat.“ Jistě tam byli mnozí, kteří s jeho výkladem nesouhlasili, ale kdo by měl odvahu vystoupit na podium, když dobře tisíc přítomných řečníkovi přitakávalo!

A přece – vzadu na sebe upozorňovala nějaká stará babička. Když se přihlásila, předsedající se zeptal: „Babičko, chcete něco povědět?“ „Ano, chtěla bych něco říci,“ odpověděla stařenka.

Přišla dopředu na podium, postavila se za řečnícký pult a začala: „Páne řečníku, mluvil jste dvě hodiny o své nevěře. Dovolte mi, abych hovořila pět minut o své víře. Ráda bych vám řekla, co pro mne udělal můj Pán, můj nebeský Otec.“

Když jsem byla mladá, stalo se mému muži na dole neštěstí. Přinesli mi ho domů mrtvého. Zůstala jsem s třemi malými dětmi sama. Tenkrát bylo sociální zabezpečení velice skrovné. Když jsem stála nad manželovou mrtvolou, byla jsem úplně zoufalá.

A přece – Bůh mě začal těšit, jak to nikdo z lidí nedovedl. To, co mi pak říkali lidé, byly jen prázdňé řeči. Ale On, živý Bůh, mě potěšil. Řekla jsem mu: Pane, teď musíš být otcem mých dětí ty. Často jsem večer nevěděla, kde vezmu peníze, abych příštího dne nasýtila děti. Tehdy jsem opět řekla Spasiteli: Pane, ty přece víš, jak jsem na tom bídně. Pomoz mi!“

A pak se ta stará paní obrátila k řečníkovi a řekla: „On mě nikdy nezklamal a neopustil. Měli jsme mnoho těžkostí, ale nikdy nás nenechal v tísní. Bůh učinil ještě daleko víc: poslal svého Syna, Pána Ježíše Krista. Ten za mne zemřel a vstal z mrtvých a v jeho oběti jsem našla očistění od všech svých hříchů.“

Teď už jsem stará. Brzo umřu. A přece – On mi dal jistotu nadějí věčného života. Až zavřu oči, procitnu v nebi, poněvadž patřím Ježíši. Toto všechno On pro mě učinil. A teď se ptám vás, pane řečníku: „Co pro vás udělala vaše nevěra?“

Tu se řečník postavil, poklepal babičce na rameno a řekl: „Ach, takové staré ženě přece nechceme víru brát. Pro staré lidi je víra docela dobrá.“

Ta stará žena energicky řekla: „Ne, ne! Položila jsem vám otázku a chci slyšet vaši odpověď! Řekla jsem vám, co pro mne učinil můj Pán. Teď povězte vy, co pro vás učinila vaše nevěra!“

Řečník upadl do rozpaků.

Lidé ze sálu pomalu odcházeli...

J. P.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Josef Sklenička	5. 4.	70 let	Křivoklát 29
Jiří Vydra	25. 4.	72 let	Křivoklát 62
Václav Zikmund	11. 4.	72 let	Křivoklát 199
Věra Staňková	25. 4.	73 let	Křivoklát 177
Věra Paldmanová	26. 4.	75 let	Křivoklát 197
Karel Zbořil	10. 4.	75 let	Křivoklát 208
Drahomír Moravec	7. 4.	76 let	Křivoklát 17
Marta Čechová	9. 4.	78 let	Křivoklát 188
Evžen Krob	19. 4.	82 let	Křivoklát 225
Zdeněk Rác	9. 4.	86 let	Křivoklát 190
Jarmila Skalová	12. 4.	86 let	Křivoklát 179

S BOLESTÍ V SRDCI VZPOMÍNÁME

Jaroslav Helmich

+ 21. května 2008 ve věku 83 let

KURZ KRESLENÍ KRAJINY METODOU PRAVÉ HEMISFÉRY

IVS Budy, Křivoklátsko o.p.s. přijímá předběžné přihlášky na kurzy kreslení krajiny metodou pravé hemisféry, které se uskuteční v letních měsících (červenec-srpen) pod vedením lektorky Studia KMM, Praha. Kurz je spojený s exkurzí a kreslením lesních ekosystémů a krajiny. Ubytování zajištěno – hradí si každý sám.

Kurz I. - pro děti a mládež do 15 let (3 dny po 3 hodinách dopoledne)

Kurz II. - pro dospělé (3 dny po 3 hodinách odpoledne)

Kurzovné: 600,- děti 800,- dospělí

Pro uskutečnění kurzu je potřeba alespoň 10 osob.

Máte-li o tyto kurzy zájem, vyplněnou přihlášku zašlete nebo osobně přineste na adresu: IVS Budy, Křivoklátsko o.p.s., nám. Svat.Cecha 82, 270 23 Křivoklát nejpozději do 31. 5. 2008
Účastníci budou po tomto termínu vyrozuměni.

Přihláška na
Kurz kreslení krajiny metodou pravé hemisféry

Kurz č. I
Kurz č. II

Jméno: .....
Příjmení: .....
Rok narození: .....
Bydliště: .....
e-mail: .....
telefon: .....

ubytování: ano - ne

Účastním se kurzu: pondělí – středa pátek – neděle je mi to jedno

DOBROTÝ Z BABIČČINY KUCHAŘKY

aneb Expedice za tajemnými vůněmi křivoklátských kuchyní

24. díl

Přeji krásné jarní dny, milí čtenáři mojí rubriky. Nejsem asi sám, komu sluníčkové dny zlepšily náladu, a kdo definitivně uklidil hrablo na sníh, rukavice a beranici. V předminulém dílu jsem se pokusil zavítat mezi křivoklátské kuchařky, které již, bohužel, nejsou mezi námi. Byl to jen takový pokus z nouze, ale moc mě potěšilo, kolik z vás na to zareagovalo pozitivně a bylo tím nápadem potěšeno. Jsem rád, že nejsem sám, komu bývalí spoluobčané a sousedé chybí, a proto si dovolím i dnešní díl věnovat jedné skvělé kuchařce, která mě již 34 let pozoruje z kuchařského nebe, a jak jsem ji znal, tak se jistě usmívá. A neustává se jen ona. Když podle jejího receptu upeču škvarkové placky a nabídnu je kamarádům k pivu, úsměv a jejich slastné přivírání očí při prvních soustech nad touto pochoutkou mi vnuklo

myšlenku, že se o rodinný recept podělím i s vámi ostatními. Tou skvělou kuchařkou nebyl nikdo jiný než moje babička Růžena Bednaříková. Starší z vás, kteří jste ji znali, mi dáte za pravdu, že byste jen stěží v Křivoklátě hledali pohodovějšího člověka. Jako profesionální kuchařka a majitelka hotelu se léta starala o kr-

ky nejen výletních hostů, ale i Křivoklátských. Na babiččinu kuchyni vzpomínají mnozí starousedlíci dodnes a její láska k vaření, dobrému jídlu a optimistický pohled na svět jí vydržely do konce života. Jsem rád, že něco z jejího kuchařského umění se zatoulalo i do mých genů a v kuchyni se cítím jak ve svém životě, i když jen jako amatér, protože moje profese, jak známo, je od gastronomie na míle vzdálená. Upečte si babiččiny škvarkové placky a věřte, že se na svět budete hned více usmívat.

Milan Bednařík

ŠKVARKOVÉ PLACKY

60 dkg polohrubé mouky, 40 dkg škvarků, 3 žloutky, 1 zakysaná smetana, 1 dcl bílého vína, 1 lžička soli, 4 dkg droždí, 3 dcl mléka

Z mléka, špetky cukru a droždí si uděláme kvásek. Na vále promísíme mouku s rozemletými nebo nasekanými škvarky a solí, přidáme žloutky, kysanou smetanu a bílé víno. Vše smícháme s kváskem a vypracujeme v polotuhé těsto, které necháme na teplém místě asi 1 hodinu kynout. Během kynutí těsto několikrát obrátíme. Když těsto nakyne, vyválíme z něj plát asi 3/4 cm silný a skleničkou nebo formičkou z něj vykrajujeme kolečka, která dáme na pomaštěný plech a necháme dalších 20–30 minut nakytnout. Před vložením do předehřáté trouby povrch ozdobíme mřížkovitě nožem a potřeme rozšlehaným vajíčkem. Pečeme při teplotě asi 170°C dozlatova.

VÝSTAVA ČESKÝCH KORUNOVAČNÍCH KLENOTŮ

K symbolům naší státnosti beze sporu patří korunovační klenoty, které byly od 19. do 29. dubna 2008 vystaveny ve Vladislavském sále Pražského hradu. Stalo se tak po pěti letech od poslední výstavy u příležitosti devadesátého výročí vzniku samostatné Československé republiky.

Vedle souboru českých korunovačních klenotů vystavených v „Gočárově“ vitríně, který tvoří Svatojánská koruna z doby před rokem 1346, korunovační žezlo a jablko z druhé třetiny 17. století, korunovační kříž ze 70. let 14. století, korunovační meč ze 13. století a korunovační roucho z poloviny 17. století, byla k vidění celá řada neméně významných a kvalitních exponátů vztahujících se k těmto klenotům. Návštěvníci tak mohli obdivovat pouzdra či převozní truhly na korunovační klenoty, relikviáře na uchování ostatků, ostatkové busty, grafické listy na téma korunovace, pamětní medaile etc.

Vlastní výstavě předcházela velmi významný akt otevření korunovní komnaty v katedrále sv. Víta sedmi klíčníky – významnými představiteli státu a církve – stanovenými již od roku 1864. Nové upřesnění z roku 1993 stanovuje, že klíče od této komnaty mají v držení: prezident republiky, předseda vlády, arcibiskup pražský, předseda Poslanecké sněmovny, předseda senátu Parlamentu, probošt Metropolitní kapituly u sv. Víta a pri-

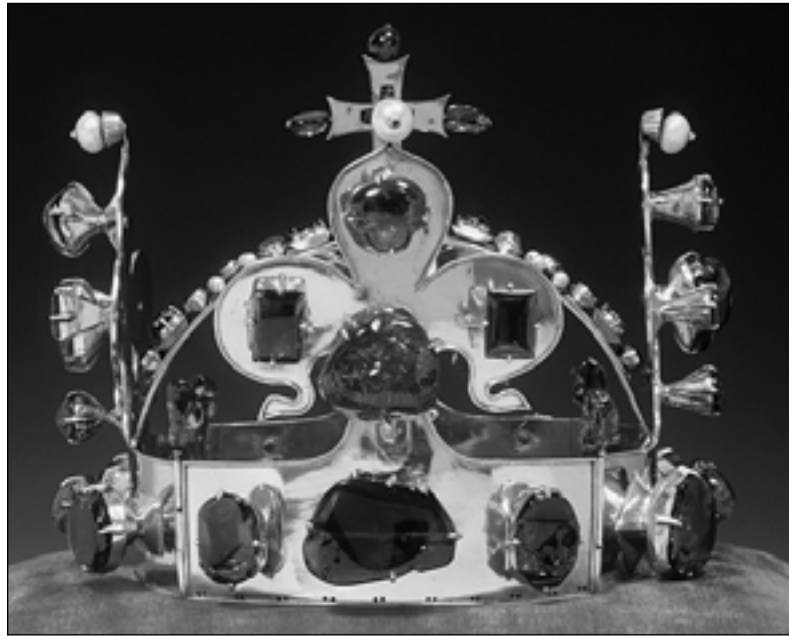
mátor hlavního města Prahy.

Za jedenáct dní shlédlo výstavu 32 050 lidí. Po jedenácti dnech putovaly korunovační klenoty zpět do trezoru a k vidění budou s největší pravděpodobností opět za pět let, tedy v roce 2013.

Pro mne, obyvatele Křivoklátska, nebyl bez zajímavosti fakt, že české korunovační klenoty byly uloženy nejen na Karlštejně, Pražském hradě, Velharticích, Českých Budějovicích, Vídní a dalších nejen tuzemských městech, ale na krátkou dobu dokonce i na hradě Křivoklá-

tu. Stalo se tak L. P. 1422, o čemž nás spravují Staří letopisové, kpt. 63: „*Téhož léta hrad Křivoklát, řečený Hrádek, vyhořel jest zapálením od maršale; kdežto dsky zemské byly prve chovány s korunú i s jinými klenoty, odtud jsú do Plzně nesený. Ale již na Karlštejně je chovají, i všecka jiná práva zemská vše země české i s korunú království.*“ Tedy i Křivoklát měl tu čest korunovační klenoty a zemské desky uchovávat ve svých zdech.

Monika Frencl

Svatováclavská koruna z doby před rokem 1346.

Foto DIGART

ZLATÝ ALBERT PRO KŘIVOKLÁT

RAKOVNÍK. První máj byl v rakovnickém Tylově divadle věnován V. bienále Videofestivalu „S vámi nás baví svět“. Pořadatelem letošního celostátního finále festivalu snímků ze života osob s handicapem a činnosti humanitárních organizací byl Domov Ráček o.p.s. Tento festival přinesl jednu z hlavních cen – sošku Zlatého Alberta – také tvůrcům z Křivoklátska.

Fotostudio „B“ připravilo pro Videofestival snímek Poslouchej, člověče. A hned při své premiérové účasti „zabodovalo“ a získalo nejvyšší ocenění.

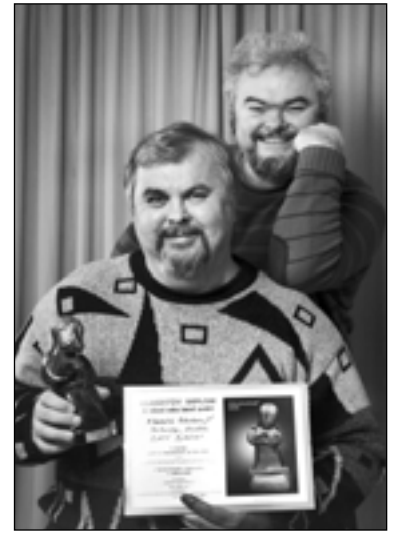
„Porota měla nesmírně těžký úkol, protože úroveň snímků rok od roku roste. Také jejich tématický záběr se rozšiřuje.“ zhodnotil letošní ročník Videofestivalu autor celého projektu Josef „Albert“ Veselý z Handicap Lycea Praha. Snímky do soutěže poslali autoři z celé republiky a také ze zahraničí (Indie, Slovensko). Při prvomájovém bienále bylo uvedeno dvacet nejlepších, které z došlé nabídky vybrala sedmičlenná porota pod vedením Františka Dedka z Českého klubu kinomatérů v Praze.

„Náš film zachycuje na určené ploše deseti minut natáčení CD kapelou Leontýnka. Byli jsme u toho od prvopočátku až po slavnostní křest a řekli jsme si, že by byla velká škoda tenhle ojedinělý počín nezachytit na DVD.“ uvedl scénárista a režisér snímku Tomáš Bednařík. „Nebylo to tak jednoduché, jak se

na první pohled může zdát. Měli jsme natočeno asi dvě a půl hodiny materiálu a vybrat z toho deset minut, aby to mělo nápad, hlavu a patu, dá zabrat. Nejhorší je rozhodnout se, co vyfotit. Je vám líto každého vyhozeného záběru. Kdo někdy točil a stříhal filmy, ví, o čem mluvím.“ doplnil kameraman a stříhač Milan Bednařík.

Kapela Leontýnka také byla na bienále pozvána a o přestávkách promítání svými písničkami přítomné bavila a nejednou je strhla i k tanci. Celý den se tak proměnil v úchvatný happening a neformální demonstraci lidské souznalosti.

Pavla Hůlová

Tomáš a Milan Bednaříkovi se soškou Zlatého Alberta a diplomem.

Foto KN

KŘIVOKLÁTSKÉ UDÁLOSTI V OBRAZECH

Revírník z LS Křivoklát Miroslav Pecha prověřoval znalosti z dendrologie.

Foto Těňa Friebertová

I v Křivoklátské byla 30. dubna upálena Čarodějnice. O hranici se opět postarali hasiči. Krátce po zapálení hranice následovalo i „tradiční“ focení.

Foto Pavel Friebert

Zbečenští hasiči slavili v sobotu 10. května výročí 130 let od založení sboru dobrovolných hasičů v obci. Za křivoklátské hasiče přijeli zbečenské pozdravit také Vladimír Fuksa a David Havlík. Nemohla chybět ani Erena, která opět budila zaslouženou pozornost.

Foto Pavel Friebert

KAPITOLY Z HISTORIE KŘIVOKLÁTSKA – XII

SOMRAK KŘIVOKLÁTSKÉHO ŽELEZÁŘSTVÍ

Křivoklátské železářny, jejichž kapacita byla ještě po zakoupení panství Králův Dvůr Fürstenberky rozšířena o Karlovu huť, dosáhly svého vrcholu v šedesátých letech 19. století. Podle popisu panství z roku 1869 byly v provozu hlavní železnorudné doly na Krušné Hoře, které dodávaly ročně okolo 600 000 centů rudy o obsahu 30-45 % železa. Pro tavbu rudy bylo spotřebováno z Křivoklátských lesů průměrně 42 000 sáhů dřeva ročně, z něhož bylo vyrobeno téměř 480 000 tun dřevěného uhlí a vytaveno 150 000 centů surového železa a litiny. Veškeré důlní a hutní provozy na Křivoklátsku zaměstnávaly v té době 20 úředníků, 34 mistrů a dozorců, 1217 dělníků

v železárnách, 417 povozníků a celou řadu dřevorubců, takže poskytovaly spolu s rodinnými příslušníky obživu asi 5000 osobám.

V průběhu 70. let 19. století však křivoklátské železářny, zařízené na dřevěné uhlí, již nestačily požadavkům doby a ostrému konkurenčnímu boji. Ani velkorysé plány na postupné přebudování a stavbu nových koksových pecí, které předložil nový hutní ředitel Jan Dušánek, nemohly přinést žádoucí zvrát. Hospodářská krize zasadila křivoklátským železárnám těžkou ránu. Nejprve přinesla omezení a nakonec i zastavování výroby. V roce 1876 se tak stalo v Nové huti a 30. června 1877 i v Novém Jáchymově. Dva roky na to dochází k jednání o prodeji všech závodů vídeňské úvěrní bance. O dvanáct měsíců později byla založena Česká montánní společnost, která převzala

Roztocké železářny na přelomu 19. a 20. století.

Foto archiv autora

bývalé fürstenberské železářny do své správy. Roku 1884 získala její akcie Teplická válcovna. Ta roku 1886 fúzovala s Pražskou železářskou průmyslovou akciovou společností, s níž splýnula i Česká montánní společnost. Toto spojení bylo dokončeno roku 1904. Brzy dochází i ke zrušení závodu v Roztoci, který se již v přehledu činných českých železáren v roce 1905 neuvádí. Válcovna byla odtud přenesena do Staré huti, budovy a pozemky koupila

firma Stein a spol., která na místě, kde roztocké železářny stávaly, zřídila textilní továrnu.

Křivoklátské železářny zaujímaly v průběhu 19. století v celkové produkci železa v českých zemích jedno z předních míst. Jejich výrobky dosáhly prvotního umístění nejen na několika výstavách, pořádaných v třicátých letech 19. století v Praze, ale i ve světové soutěži. Svědčí o tom účast na výstavách ve Vídni roku 1845 a Lon-

TOMÁŠ BEDNAŘÍK

dýně roku 1851, kde medaile a uznání poroty ocenily po zásluze zručnost a dovednost hutníků a slévačů křivoklátských železáren. Velmi žádaným zbožím na světovém trhu byly tehdy výrobky jemného slévačství, tzv. umělecká litina. Do řady velkých prací v tomto oboru je možno počítat známý Colloredo-Mansfeldův pomník, vážící 1135 q, pomník padlých v bitvě u Hradce Králové, litinovou konstrukci nad vřídlem v Karlových Varech atd. Zpracována byla i litina strojní, těžké hřídele, vodní kola, válce parních strojů a další mistrovsky provedené odlišky ceněné na světovém trhu. Základy našeho vyspělého slévačství byly položeny dnes již neznámými mistry svého oboru, z nichž mnozí odpočívají na lesním hřbitově v Novém Jáchymově. Ten bývá často nazýván hřbitovem křivoklátského železářství. Je zde zachována celá sbírka pozoruhodných ukávek starého slévačského umění. Nejkrásnější z nich je obrovský litinový kříž s Kristovým tělem, dominující celému hřbitovu. Byl ulit roku 1856. Dále je tu celá řada litých křížů a náhrobků, vzácných technických památek, které pomalu podléhají neúprosnému času. Tak zaniká i jedno ze svědectví o dovednosti našich předků.

(Pokračování příště)

Křivoklátské noviny

list občanů a přátel Křivoklátska

Vydává Městys Křivoklát • Číslo registrace MK ČR E 10831

Rídí redakční rada

Adresa redakce: 270 23 Křivoklát 93, e-mail: obec.krivoklat@iol.cz

Sazba a litografie Milan Bednařík • Tisk: RAPORT s.r.o. Rakovník

Vychází měsíčně